

her inde i Salen vil blive et Flertal, som vil sætte en Ære i at reformere en Lov, som er en Beskatning af dansk Kultur, og som fører det danske Folk nedad i de civiliserede Staters Række. Jeg var i sin Tid med til paa det stærkeste at bekæmpe den Pryglelov, som Flertallet her paa et vist Tidspunkt stemte for, men jeg vil sige, at dette her synes mig at være langt grovere og værre. Det er de rige i dette Land, man vil forskaane for Skatter, som de ifølge deres Indtagters og Formuers Størrelse ere i Stand til at betale, man tør ikke røre ved dem. Man har brugt Statens Penge til Formaal, som vi og i hvert Fald et stort Mindretal i Folket anse for meget tvivlsomme, for yderst skadelige, og saa er det, at man som Udvej, for ikke at komme til at ramme dem, der i Virkeligheden bør rammes, har villet ramme Folk, som ere ganske uden Ansvar for det økonomiske System, som medfører de store Udgifter, og vil beskatte en stor Del af Befolkningen, som, naar den søger ud fra sine Hjem, er nødsaget til at søge til de Steder, hvor der musiceres, hvor der spilles, hvor der opføres forskellige store og smaa Stykker, og hvor der bydes paa Varietéforestillinger. Dem vil man beskutte for at fritage andre! Jeg tror, at naar vi komme ud i Befolkningen for at diskutere Principperne i dette Forslag, vil en jævn, forstaaende Bondebefolkning dele Anskuelse med os her inde i Byen, og det er mit Haab, at det vil blive ret vanskeligt for de Herrer at gaa ud i Landet og erklære, at der ikke var nogen anden Vej, ad hvilken vi kunde skaffe Penge til Veje til den slunkne Statskasse end denne ganske uretfærdige og i Bund og i Grund for almindelig folkelig Underholdning og Opdragelse skadelige Lov.

Grønborg: Skønt jeg ikke skal indlade mig i nogen Diskussion med det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), er det dog paa Foranledning af en Udtalelse af det ærede Medlem, at jeg nu tager Ordet for en kort Bemærkning. Det ærede Medlem sagde nemlig, at der ikke fra vor Side er ført nogen Kritik over Forslagets Principper, men det er der netop, det er netop Princippet i dette Forslag, som jeg efter bedste Evne har søgt at bekæmpe, et Princip, som jeg kan betegne saaledes: Staten mangler Penge, og vi spejde saa efter, hvor der er nogle Penge, og dem tage vi, uden at vi saa meget som prøve paa at godtgøre, at vi ere berettigede til at tage de Penge,

og uden at man prøver paa at paavise, at de Mennesker og de Virksomheder, man vil beskutte, skyldte Samfundet og Staten de Penge, man her tager. Det er dette Princip, jeg har søgt at bekæmpe, fordi jeg mener, det er et ganske forkert Skatteprincip. Man har i Virkeligheden kun den stærkeres Ret her, og den benytter man til brutalt at tage Penge, hvor man nu mener, man kan faa dem. Og de Mennesker, man her slaar ned paa, kunne ikke væge sig mod det Flertal, der sidder her i Tinget. Det er altsaa dette Skatteprincip, som jeg mener i Bund og Grund er uretfærdigt og vildledende, og som jeg efter bedste Evne har søgt at kritisere. Det var kun den Bemærkning, jeg ønskede at gøre.

Rasmus Hansen: Naar jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er det nærmest for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Da dette Forslag var til tredie Behandling den 10. April, gav jeg Forslaget min Stemme. Siden har Lovforslaget været til Behandling i Landstinget, og jeg indrømmer, at Landstinget paa et enkelt Punkt har forbedret Forslaget, idet det har draget en Sondring mellem god og mindre god Kunst. Dette finder jeg er rigtigt, men paa adskillige andre Punkter forekommer det mig, at Landstinget ikke har gjort Forslaget mere tiltalende, men ringere. Det har ikke alene paa et vist Punkt forhøjet Skatten, men det har draget meget mere ind under Beskatningen. Dette har gjort, at jeg er bleven en Del mere betænkelig ved nu at stemme for Forslaget. Jeg er noget bange for, at hvis Forslaget bliver vedtaget og ført ud i Livet, saaledes som det foreligger, vil det faa endogsaa ret uheldige Følger, maaske endogsaa mere uheldige Følger, end nogen i Virkeligheden kan overse. Vi maa jo huske paa, at Danmark nu er blevet, hvad man kan kalde et godt besøgt Turistland, navnlig er København bleven en By, der i høj Grad besøges af fremmede Turister. Det forekommer mig derfor, at vi skulle være i allerhøjeste Grad varsomme med at gøre noget, der mulig kunde indskrænke dette Fremmedbesøg. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han, naar Loven skal føres ud i Livet, vil gaa frem paa en saa hensynsfuld Maade som muligt. Det var det, jeg gerne vilde høre hans Mening om.

Ellinger: Vi staa jo nu ved Behandlingen af den sidste af de Skattelove, som Ministeriet har forelagt i denne Samling.